

מסכת נדה

פרק י

א. תינוקת שלא הגיע זמנה לראות ונסת, בית שמאי אומרים, נותנין לה ארבעה לילות. ובית הלל אומרים, עד שתתחיה המכה. הגיע זמנה לראות ונסת, בית שמאי אומרים, נותנין לה לילה הראשון. ובית הלל אומרים, עד מוצאי שבת, ארבעה לילות. ראתה ועודה בבית אביה, בית שמאי אומרים, נותנין לה בעילת מצוה. ובית הלל אומרים, כל הלילה כלה:

ב. נדה שבדקה עצמה יום שביעי שחרית ומצאתה טהורה, ובין השמשות לא הפרישה, ולאחר ימים בדקה ומצאתה טמאה, הרי היא בחזקת טהרה. בדקה עצמה ביום השביעי בשחרית ומצאתה טמאה, ובין השמשות לא הפרישה, ולאחר זמן בדקה ומצאתה טהורה, הרי זו בחזקת טמאה, ומטמאה מעת לעת ומפקידה לפקידה. ואם יש לה נסת, דיה שעתה. רבי יהודה אומר, כל שלא הפרישה בטהרה מן המנחה ולמעלה, הרי זו בחזקת טמאה. וחכמים אומרים, אפלו בשננה לנדתה בדקה ומצאתה טהורה, ובין

הַשְׁמָנוּת לֹא הִפְרִישָׁהּ, וְלֹא־חָרַזְתָּ בְּדָקָהּ וּמִצָּאָהּ טִמְאָה, הֲרִי זֶה
בְּחֻזְקַת טְהָרָה:

ג. הִזָּב וְהִזָּבָה נִשְׁבָּדְקוּ עֶצְמָן בְּיוֹם רִאשׁוֹן וּמִצָּאוֹ טְהוֹר, וּבְיוֹם
הַשְּׁבִיעִי וּמִצָּאוֹ טְהוֹר, וְנִשְׁאָר יָמִים שְׁבִינְתִּים לֹא בְּדָקוֹ, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
אוֹמֵר, הֲרִי הֵן בְּחֻזְקַת טְהָרָה. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, אֵין לָהֶם אֶלָּא יוֹם
רִאשׁוֹן וַיּוֹם שְׁבִיעִי בְּלִבָּד. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, אֵין לָהֶם אֶלָּא יוֹם
שְׁבִיעִי בְּלִבָּד:

ד. הִזָּב וְהִזָּבָה וְהִנָּדָה וְהִיּוֹלָדָת וְהִמְצָרָע שְׁמֵתוֹ, מְטִמְּאִין בְּמִשְׁאֵי עֵד
שְׁיִמְקֵן הַבָּשָׂר. נִכְרִי שְׁמֵת, טְהוֹר מִלְטִמָּא בְּמִשְׁאֵי. בֵּית שַׁמַּאי
אוֹמְרִים, כָּל הַנָּשִׁים מִתּוֹת נָדוֹת. וּבֵית הַלֵּל אוֹמְרִים, אֵין נָדָה אֶלָּא
שְׁמֵתָה נָדָה:

ה. הָאִשָּׁה שְׁמֵתָה וְיִצָּא מִמֶּנָּה רִבִּיעִית דָּם, מְטִמְּאָה מִנְשׁוּם כֶּתֶם,
וּמְטִמְּאָה בְּאֵהָל. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵינָהּ מְטִמְּאָה מִנְשׁוּם כֶּתֶם, מִפְּנֵי
שְׁנַעֲקָר מִשְׁמֵתָה. וּמוֹדָה רַבִּי יְהוּדָה בִּיּוֹשֻׁבָתָה עַל מִשְׁבֵּר וּמִתָּה וְיִצָּא
מִמֶּנָּה רִבִּיעִית דָּם, שֶׁהִיא מְטִמְּאָה מִנְשׁוּם כֶּתֶם. אָמַר רַבִּי יוֹסִי,
לְפִיכָף אֵינָהּ מְטִמְּאָה בְּאֵהָל:

ו. בְּרִאשׁוֹנָה הָיוּ אוֹמְרִים, הַיּוֹשֻׁבָתָה עַל דָּם טְהוֹר, הִיָּתָה מְעָרָה מִיָּמִים
לְפָסֶת. חֲזָרוּ לוֹמַר, הֲרִי הִיא כְּמִנְעֵי טִמְאָה מִתְּ לִקְדָּשִׁים, כְּדַבְּרֵי בֵּית

הֵלֵל. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, אַף כְּטַמֵּא מֵת:

ז. וּמוֹדִים שֶׁהִיא אוֹכֶלֶת בַּמַּעֲשֵׂר, וְקוֹצֶה לָּהּ חֵלֶה, וּמִקְפֶּת וְקוֹרְאָה לָּהּ שֵׁם. וְאִם נָפַל מִרְקָה וּמִדָּם טָהָרָה עַל כֶּכֶר שֶׁל תְּרוּמָה, שֶׁהוּא טָהוֹר. בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, צְרִיכָה טְבִילָה בְּאַחֲרוֹנָה. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, אֵינָה צְרִיכָה טְבִילָה בְּאַחֲרוֹנָה:

ח. הַרְוָאָה יוֹם אֶחָד עֶשֶׂר וְטְבִילָה לְעֶרֶב וְשִׁמְנֶשָׁה, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מְטַמְּאִין מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב, וְחִיבִין בִּקְרָבָן. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, פְּטוּרִין מִן הַקְרָבָן. טְבִילָה בַּיּוֹם שֶׁלֹּאֲחֲרָיו וְשִׁמְנֶשָׁה אֶת בֵּיתָהּ וְאַחֲרֵי כֵן רָאֲתָהּ, בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים, מְטַמְּאִין מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב וּפְטוּרִים מִן הַקְרָבָן. וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים, הֵרִי זֶה גִּרְגָּרָן. וּמוֹדִים בְּרוּאָה בְּתוֹךְ אֶחָד עֶשֶׂר יוֹם וְטְבִילָה לְעֶרֶב וְשִׁמְנֶשָׁה, שֶׁמְטַמְּאִין מִשְׁכָּב וּמוֹשָׁב וְחִיבִין בִּקְרָבָן. טְבִילָה בַּיּוֹם שֶׁלֹּאֲחֲרָיו וְשִׁמְנֶשָׁה, הֵרִי זֶה תְּרֻבוֹת רְעָה, וּמִגָּעֵן וּבְעִילָתוֹן תְּלוּיִים: